

ಮಡಿ

ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಪದದ ವಿಶೇಷಣೆಯೇ ಬಹಳ ಕಠಿಣ. ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿದಷ್ಟೂ ವಿಷ್ಣುರಗೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಮಡಿಹೆಂಗಳೆ ಎಲ್ಲರಮೇಲೂ ಸಿಡುಕುತ್ತಾ ತಾನು ಹೆಚ್ಚಿ ಇಡಬೇಕಾದಲ್ಲಿನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಈಗಲೂ ಹಲವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಮಡಿಗೆ ಭಗ ತರುವಂತಹುದೇ ಮೈಲಿಗೆ. ಮೈಲಿಗೆಯ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಘಟ್ಟಗಳು ಪುರುಡು ಮತ್ತು ಸೂತಕ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುರುಡು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ನಿಕಟಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಈ ಪುರುಡು ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇರುವ ಈ ಪುರುಡಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಇತರರು ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಾರಣ ಸುಸ್ವಪ್ನ; ಜೋಸೆಫ್ ಲಿಸ್ಟರ್ ಎಂಬಾತ ಸೋಂಕು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸೋಂಕು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇದ್ದದ್ದೇ. ನವಜಾತ ಶಿಶು ಮತ್ತು ಬಾಣಂತಿಯಿರಬ್ಬರ ಶರೀರವೂ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದು, ಬೇಗ ಸೋಂಕಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಿನ ತುಂಬು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಹೊರಗೆ ಇತರರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ, ವೈರಸ್, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅಂಟಿದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗು, ಬಾಣಂತಿಗೆ ಸೋಂಕು ಹರಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದವು. ಮಗು, ಬಾಣಂತಿಯ ಮೇಲಿನ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ 'ಪುರುಡಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದವರಿಗೆ ಕಾಲು, ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ನಂತರವೇ ಮಗುವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ.

ಸೂತಕದ ಕಠಿಣತೆಯೇ ಈ ವಿಧವಾದದ್ದೇ; ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫೇರ್. ಮಲೇರಿಯಾ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಜನ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನನ್ನು ಚಿಟ್ಟದಲ್ಲೆಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮಗ ತಾನೂ ಫೇರಿಗೆ ಅನತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯೇ. ಇಂತಹ ರೋಗಗಳು ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೇ ಆಹುತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಹಿರಿಯರು ಸೂತಕ ಎಂಬ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರಬೇಕು.

ಸೂತಕದ ಅವಧಿ ಗಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣದ ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ದಿನ, ವಿವಾಹಿತ ಮಗಳಿಗೆ ಮೂರು ದಿನ, ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು, ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು, ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿಯರು ಮೃತನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಹತ್ತಿರದಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ

ಅವರಿಗೆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಹರಡುವ ರೋಗಾಣುಗಳು ಅಂಟಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು, ವಿವಾಹಿತ ಮಗಳು ದೂರ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿ, ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಅಂದು ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದವರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರೋಗಾಣು ಗಳು ಹರಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಸೂತಕದ ಅವಧಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೃತನ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಂಧುಗಳು ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ದಿನವೂ 'ಮೈಲಿಗೆ' ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಹನ್ನೊಂದು ದಿನದ ನಂತರ, ವೈಕುಂಠ ಸಮಾರಾಧನೆಯ ಮರುದಿನ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ, 'ಶುಭ' ಆಚರಿಸಿದ ನಂತರ ಮೃತನ ಮನೆಯವರು ಇತರರೊಡನೆ ಸೇರಬಹುದಿತ್ತು.

ಇಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ವೈದ್ಯಕೀಯದತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸೋಣ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಅಥವಾ ವೈರಸ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೈ ಸೇರಿದ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ, ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿರೋಗದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿರೋಗ ಮೈದುಂಬುತ್ತದೆ. ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ ಮತ್ತು ರ್ಯಾಬಿಸ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಗಳಂತೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿನುಪಟಳ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹನ್ನೊಂದು ದಿನಗಳು ಯಾವುದೇ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಮೃತನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಇತರರೊಡನೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ರೋಗ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಆ ರೋಗಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವೇ ಇರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೃತನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಎಂಜಲು, ಸೀನುಗಳ ಮೂಲಕವೂ ರೋಗ ಹರಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಪಾನೀಯ, ಆಹಾರದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ದೂರವೇ ಇರಿಸಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ನಂತರ ಅದನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ/ ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿತೊಳೆದು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಂದು ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂನಲ್ಲಿರದ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಲು ಇಂಫೆಕ್ಷನ್ ಆಗದಂತಹ ಮಾರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡ್ರೆಸ್ ಧರಿಸಿ ಹೋಗಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಐಸಿಯುನಲ್ಲಿರುವ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೈ, ಮುಖ ಮುಚ್ಚುವ ದಿರಿಸನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಹತ್ತು ದಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದು ಮನೆಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಇಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸೈರಿಲ್ಯೆ ರ್ಯೂ ಆಗುವುದರಿಂದ ಪುರುಡು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುತ್ತದೆ; ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಪುರುಡನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಐಸಿಯುವಿನಿಂದ ಸೀ ಯೂ, ಬೈ... ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ದೇಹ ನೇರವಾಗಿ ಸೈಚರ್‌ನಿಂದ ಚಿಟ್ಟ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಸುತ್ತಲಿನವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೋಗ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸೂತಕವೂ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಡಿ ಎಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶುಚಿತ್ವ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಚರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ.